ſoldat iſeäranis ette ja juhib, kui kõik eſimehed langenud on, oma kampanii kolm roodu ükſi lahingiſt läbi. Selle eeſt ſaab temale üks raud riſt antud. Terwe kompanii oli wahwaste löönud ja pealik oli walimisega kimpus, keda tema auutähe oſaliſeks etteſeadima pidi. Ta wõtab wiimaks ometi ſelle ſüdaka juhataja, ſeab ette ja ſee ſaab ka ſeda. Aga pealik tahab ſoldati naeſele ühte iſeäranis rõõmu walmistada, wõtab tinti, ſulge ja paberit ja kirjutab naeſele järgmiſe ſiſuga kirja:

Auuſtatud emand!

Mul on Teile teatada, et Teie mees ſoldat N. oma teu eeſt lahingis 18. Auguſtil raud risti on ſaanud. Tema ſaab ſeda risti terwe kompanii eeſt kandma. Ma olen rõõmus, et mina ſeda Teile teatada wõin ja ſoowin ſüdameſt õnne ſeks. Teie mees on terwe ja priske.

Metſi ees, 1870.

Selle kompanii pealik . . . .

Warsti ſaab pealik oma ehmatuſeks järgmiſe kirja:

Auuſtatud härra pealik!

Teie kirja olen ma heas terwiſes kätte ſaanud; aga ma pean wäga imekſpanema ja kaebama, et mu mees ühte nii raſket nuhtluſt on ſaanud, et ta üsna ükſi ſeda risti terwe kompanii eeſt kandma peab. Ta pole muidugi neiſt kõigetugewamateſt, ja nüid peab ta weel ſeda raſket raud risti terwe kompanii eeſt kandma. See on ühe perekonna iſale liig. Et Teie mind aga weel pilkate ja mulle õnne ſelle aaſja juure ſoowite, ei pea mina mitte Teieſt iluſaks; ſeſt oma ligimeſt ei pea mitte õnnetuſeſ pilkama. Seſt mu mees on üks tõſine mees ja on ikka oma ülemate ees auus olnud, mikſpäraſt mitte Teie ees? Wõtke temalt ſee riſt jälle ära, ehk et teiſed ſeltſimehed peawad temaga ärawahetama. Meie kirikuaia peal on aga üks ainus riſt ſeſt ſordiſt ja ſee on üks terwe mehe koorem.

Ma teretan Teid ja oma meeſt.

20. Septembril 1870.

Soldati naene N . . .

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1890, lk. 31